

УВАГА! Важлива інформація!

Для якісної імплементації Закону України від 15 червня 2021 року № 1539-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо стимулювання детінізації доходів та підвищення податкової культури громадян шляхом запровадження одноразового (спеціального) добровільного декларування фізичними особами належних їм активів та сплати одноразового збору до бюджету», проведення інформаційно – роз'яснювальної кампанії та всебічного консультування платників податків органами ДПС визначено перелік кваліфікованих фахівців Головного управління ДПС у Дніпропетровській області, які забезпечуватимуть зворотній зв'язок з платниками за напрямками адміністрування податків, обслуговування платників, функціонування ІТ забезпечення, комунікації, що додається.

[Перелік працівників ГУ ДПС у Дніпропетровській області, які здійснюють надання консультацій з питань одноразового \(спеціального\) добровільного декларування](#)

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Закон України № 1539: одноразову (спеціальну) добровільну декларацію декларант має подати в електронній формі особисто

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що Законом України від 15 червня 2021 року № 1539-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо стимулювання детінізації доходів та підвищення податкової культури громадян шляхом запровадження одноразового (спеціального) добровільного декларування фізичними особами належних їм активів та сплати одноразового збору до бюджету» запроваджено **одноразове (спеціальне) добровільне декларування** – особливий порядок добровільного декларування фізичною особою належних їй активів, розміщених на території України та/або за її межами, якщо такі активи були одержані (набуті) такою фізичною особою за рахунок доходів, що підлягали в момент їх нарахування (отримання) оподаткуванню в Україні та з яких не були сплачені або сплачені не в повному обсязі податки і збори відповідно до вимог законодавства з питань оподаткування та/або міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та/або які не були задекларовані в порушення податкового та валютного законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом будь-якого з податкових періодів, що мали місце до 01 січня 2021 року.

Скористатися одноразовим (спеціальним) добровільним декларуванням можуть фізичні особи – резиденти, у тому числі самозайняті особи, а також фізичні особи, які не є резидентами України, але які були резидентами на момент отримання (набуття) об'єктів декларування чи на момент нарахування (отримання) доходів, за рахунок яких були отримані (набуті) об'єкти декларування, і які є чи були платниками податків.

Одноразове (спеціальне) добровільне декларування проводиться з 1 вересня 2021 року до 01 вересня 2022 року та передбачає сплату збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

Збір з одноразового (спеціального) добровільного декларування – це одноразовий обов'язковий платіж, розмір якого самостійно розраховується декларантом з вартості належних йому активів з урахуванням ставок такого збору та відображається ним в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації.

Нормами п. п 6.2 п. 6 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX Податкового кодексу України встановлено, що одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається безпосередньо декларантом до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в електронній формі з урахуванням вимог, встановлених розділом II ПКУ, та особливостей, встановлених підрозділом 9 прим. 4 розділу XX ПУ.

Таким чином, одноразову (спеціальну) добровільну декларацію декларант має подати особисто в електронній формі.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Закон України № 1539: про розрахування бази для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що Законом України від 15 червня 2021 року № 1539-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо

стимулювання детінізації доходів та підвищення податкової культури громадян шляхом запровадження одноразового (спеціального) добровільного декларування фізичними особами належних їм активів та сплати одноразового збору до бюджету» запроваджено одноразове (спеціальне) добровільне декларування активів фізичних осіб.

Так, нормами підпунктів «б» – «е» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктами одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – об'єкти декларування) можуть бути визначені підпунктами 14.1.280 і 14.1.281 п. 14.1 ст. 14 ПКУ активи фізичної особи, що належать декларанту на праві власності (в тому числі на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності) і знаходяться (zareєстровані, перебувають в обігу, є на обліку тощо) на території України та/або за її межами станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, у тому числі:

б) нерухоме майно (земельні ділянки, об'єкти житлової і нежитлової нерухомості).

Для цілей цього підрозділу до нерухомого майна належать також об'єкти незавершеного будівництва, які:

- ▶ не прийняті в експлуатацію або право власності на які не zareєстроване в установленому законом порядку, але майнові права на такі об'єкти належать декларанту на праві власності;

- ▶ не прийняті в експлуатацію та розташовані на земельних ділянках, що належать декларанту на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або на праві довгострокової оренди або на праві суперфіцію;

в) рухоме майно, у тому числі:

- ▶ транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми;

- ▶ інше цінне рухоме майно (предмети мистецтва та антикваріату, дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, ювелірні вироби тощо);

г) частки (паї) у майні юридичних осіб або в утвореннях без статусу юридичної особи, інші корпоративні права, майнові права на об'єкти інтелектуальної власності;

г) цінні папери та/або фінансові інструменти, визначені законом;

д) права на отримання дивідендів, процентів чи іншої аналогічної майнової вигоди, не пов'язані із правом власності на цінні папери, частки (паї) у майні юридичних осіб та/або в утвореннях без статусу юридичної особи;

е) інші активи фізичної особи, у тому числі майно, банківські метали, що не розміщені на рахунках, пам'ятні банкноти та монети, майнові права, що належать декларанту або з яких декларант отримує чи має право отримувати доходи на підставі договору про управління майном чи іншого аналогічного правочину та не сплачує власнику такого майна частину належного власнику доходу.

Пункт 7 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ визначає базу для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування виходячи із конкретних об'єктів декларування.

Згідно з п. 7.2 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ для об'єктів декларування, визначених «б» – «е» п. 4 підрозділу 9 прим. 4 розділу XX ПКУ, база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування визначається, зокрема, але не виключно, як:

- ▶ витрати декларанта на придбання (набуття) об'єкта декларування;

- ▶ вартість, що визначається на підставі оцінки майна та майнових прав, фінансових інструментів, інших активів. Оцінка щодо об'єкта декларування проводиться відповідно до законодавства країни, де знаходиться такий актив. Вартість активів, визначена в іноземній валюті, відображається в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації у гривні за офіційним курсом національної валюти, встановленим Національним банком України (далі – НБУ) станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації;

- ▶ номінальна вартість прав грошової вимоги;

- ▶ вартість придбання або біржова вартість, дійсна станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, корпоративних прав (акцій), які допущені до біржових торгів;

- ▶ вартість активу у вигляді дорогоцінних металів, що визначається у перерахунку ваги до закупівельної ціни на дорогоцінні метали, визначеної НБУ станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації;

- ▶ витрати на придбання (набуття) декларантом цінних паперів та інших фінансових інструментів, що не допущені до біржових торгів, та часток (паїв) у майні юридичних осіб або в утвореннях без статусу юридичної особи, інших корпоративних прав або номінальна вартість таких активів, зазначена у відповідних документах.

За власним бажанням декларанта для рухомого майна (крім дорогоцінних металів, транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, витворів мистецтва, дорогоцінного каміння (у тому числі органічного утворення) та виробів з них) базою для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування може бути самостійно визначена декларантом вартість об'єктів декларування, які знаходяться (zareєстровані) на території України.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Визначено порядок відкриття та ведення рахунків для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома.

На виконання норм Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання дегінізації доходів та підвищення податкової культури громадян шляхом запровадження добровільного декларування фізичними особами належних їм активів та сплати одноразового збору до бюджету» (далі – Закон) Національний банк визначив порядок відкриття та ведення поточних рахунків зі спеціальним режимом використання у національній та іноземних валютах, а також банківських металах для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування.

Відповідні норми містить постанова Правління Національного банку України від 5 серпня 2021 № 83 «Про затвердження Положення про порядок відкриття та ведення поточних рахунків із спеціальним режимом використання в національній та іноземних валютах, банківських металах для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування» (далі – Положення) –

https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_05082021_83

Одноразове (спеціальне) добровільне декларування проводиться з 01 вересня 2021 року до 01 вересня 2022 року.

Фізичні особи, які мають намір відповідно до норм цього Закону скористатися правом на одноразове (спеціальне) добровільне декларування (далі – декларанти), звертаються до банку для відкриття поточного рахунку із спеціальним режимом використання (спеціальному рахунку) та розміщення готівкових коштів в національній та іноземних валютах, банківських металів (з фізичною поставкою).

Так, відповідно до вимог Положення декларант відкриває в банку спеціальний рахунок та вносить на нього готівкові кошти, банківські метали через операційну касу банку за заявою на переказ готівки, а у реквізиті «Призначення платежу/зміст операції» зазначає «добровільне декларування».

Після підтвердження джерел походження грошових коштів, банківських металів декларант має право:

- перерахувати грошові кошти, банківські метали на власний поточний рахунок фізичної особи, відкритий в банку України;
- або зняти грошові кошти, банківські метали та закрити спеціальний рахунок;
- або подати в банк заяву та використовувати надалі цей рахунок як звичайний поточний рахунок фізичної особи, відкритий для власних потреб.

Положення набирає чинності з 1 вересня 2021 року та діє до 1 вересня 2022 року.

Інформацію розміщено на офіційному вебсайті Національного банку України за посиланням

<https://bank.gov.ua/ua/news/all/viznacheni-y-poryadok-vidkrittya-ta-vedennya-rahunkiv-dlya-tsiley-odnorazovogo-spetsialnogo-dobrovilnogo-deklaruvannya>

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

[https://dp.tax.gov.ua/;](https://dp.tax.gov.ua/)

[https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;](https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/)

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Порядок формування податкового кредиту з ПДВ при ввезенні на митну територію України товарів у разі їх безоплатного отримання

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою п. 193.1 ст. 193 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), протягом такого звітного періоду, зокрема, у зв'язку з ввезенням товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Норми встановлені п. 198.3 ст. 198 ПКУ.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

У разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку (п. 201.12 ст. 201 ПКУ).

Для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з п. 187.8 ст. 187 ПКУ (п. 198.2 ст. 198 ПКУ).

Базою оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, є договірна (контрактна) вартість, але не нижче митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до розділу III Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI зі змінами та доповненнями, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті і включаються до ціни товарів (п. 190.1 ст. 190 ПКУ).

Таким чином, ПДВ, сплачений при розмитненні ввезених на митну територію України товарів у разі їх безоплатного отримання, включається до складу податкового кредиту платника податку на підставі належним чином оформленої митної декларації.

При цьому платник ПДВ згідно з п. 198.5 ст. 198 ПКУ зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до п. 189.1 ст. 189 ПКУ, та скласти не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду і зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних в терміни, встановлені ПКУ для такої реєстрації, зведену податкову накладну за товарами/послугами, необоротними активами придбаними/виготовленими з ПДВ (для товарів/послуг, необоротних активів, придбаних або виготовлених до 1 липня 2015 року, - у разі якщо під час такого придбання або виготовлення суми ПДВ були включені до складу податкового кредиту), у разі якщо такі товари/послуги, необоротні активи призначаються для їх використання або починають використовуватися, зокрема, в операціях, що не є господарською діяльністю платника податку (крім випадків, передбачених п. 189.9 ст. 189 ПКУ).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Фізичними особами сплачено до місцевих бюджетів 37 млн гривень транспортного податку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє про наступне.

Протягом січня-липня 2021 року фізичні особи – платники транспортного податку сплатили до місцевих бюджетів 37 млн грн транспортного податку. У липні надійшло 5,9 млн гривень. Нагадаємо, що транспортний податок сплачують власники легкових автомобілів, з року випуску яких минуло не більше 5 років (включно). При цьому середньоринкова вартість таких автомобілів має становити понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Ставка транспортного податку становить 25 тис. грн за кожний автомобіль.

Перелік легкових автомобілів, які підлягають оподаткуванню транспортним податком у 2021 році, розміщено на офіційному вебсайті Міністерства економіки України за посиланням

<https://www.me.gov.ua/Vehicles/CalculatePrice?lang=uk-UA>.

У поточному році до переліку потрапили такі марки автомобілів: AstonMartin, Audi, Bentley, BMW, Cadillac, Chevrolet, Ferrari, Jaguar, Lamborghini, LandRover, Lexus, Maserati, Mercedes-Benz, Porsche, Rolls-Royce, Tesla, McLaren. Загалом 248 моделей, які підлягають оподаткуванню у 2021 році.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/491687.html>

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Протягом семи місяців 2021 року платники Дніпропетровського регіону спрямували до місцевого бюджету майже 17,3 млрд гривень

Доходи місцевих бюджетів Дніпропетровської області за сім місяців 2021 року склали майже 17,3 млрд грн, що на майже на 3,8 млрд грн більше аналогічного періоду 2020 року. Про це повідомила начальник Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ганна Чуб.

Значні надходження до місцевого кошику Дніпропетровщини забезпечує податок на доходи фізичних осіб, його сума складала понад 10,5 млрд грн, що перевищує минулорічні показники на 1,8 млрд гривень.

Наступною за рівнем надходжень є плата за землю. Її власники та землекористувачі сплатили у січні – липні поточного року майже 2,7 млрд грн, що на 873,0 млн грн більше аналогічного періоду минулого року.

Платники єдиного податку області за сім місяців поточного року сплатили майже 2,0 млрд грн, що на 283, 2 млн більше рівня аналогічного періоду 2020 року.

Протягом семи місяців 2021 року від платників Дніпропетровської області надійшло до бюджету понад 872,5 млн грн рентних та ресурсних платежів, що перевищує минулорічні показники на 554,7 млн гривень.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Щодо надання фінансової звітності платниками податку на прибуток у разі переходу в середині року зі спрощеної на загальну систему оподаткування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку четвертої групи є календарний рік.

Норми встановлені п. 294.1 ст. 294 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал (крім податкового періоду для податкової звітності з податку на додану вартість, визначеного п. 202.1 ст. 202 ПКУ).

Податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, крім випадків, передбачених п. 137.5 ст. 137 ПКУ, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком. Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду (п. 137.4 ст. 137 ПКУ).

З урахуванням п. п. «а» п. 137.5 ст. 137 ПКУ платники єдиного податку, які переходять на загальну систему оподаткування в середині року, сплачують податок на прибуток на підставі податкової декларації за річний податковий (звітний) період (як новостворені), який для них починається з дати переходу на загальну систему та закінчується 31 грудня такого року.

Отже, у разі переходу платником єдиного податку на загальну систему оподаткування в середині року такий платник податку подає Податкову декларацію з податку на прибуток підприємств, форма якої затверджена наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 зі змінами та доповненнями (далі – Декларація), за податковий (звітний) рік, який починається з дати переходу на загальну систему оподаткування та закінчується 31 грудня такого року.

Оскільки об'єкт оподаткування податком на прибуток визначається на підставі фінансової звітності підприємства, то такий платник податку разом з Декларацією повинен подати фінансову звітність за період перебування на спрощеній системі оподаткування та за звітний рік (з 01 січня по 31 грудня такого року).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Дострокове розірвання страхувальником договору довгострокового страхування життя: оподаткування ПДФО викупної суми

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що податковий агент утримує та сплачує (перераховує) до бюджету податок на доходи фізичних осіб (ПДФО) за ставкою, встановленою п. 167.1 ст. 167 Податкового кодексу (далі – ПКУ), з викупної суми у разі дострокового розірвання страхувальником договору довгострокового страхування життя.

Норми визначені п. п. «б» п. п. 170.8.2 п. 170.8 ст. 170 ПКУ.

Згідно з п. 167.1 ст. 167 ПКУ ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 – 167.5 ст. 167 ПКУ) у тому числі, але не виключно у формі: заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Які відомості про юрособи – платника єдиного податку вносяться до Реєстру платників єдиного податку?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що реєстрація суб'єкта господарювання як платника єдиного податку здійснюється шляхом внесення відповідних записів до реєстру платників єдиного податку.

Норми передбачені п. 299.1 ст. 299 Податкового кодексу (далі – ПКУ).

Згідно з п. 299.7 ст. 299 ПКУ до реєстру платників єдиного податку вносяться такі відомості про платника єдиного податку:

- ▼ найменування суб'єкта господарювання, код згідно з ЄДРПОУ (для юридичної особи);
- ▼ податкова адреса суб'єкта господарювання;
- ▼ місце провадження господарської діяльності;
- ▼ ставка єдиного податку та група платника податку;
- ▼ дата (період) обрання або переходу на спрощену систему оподаткування;
- ▼ дата реєстрації;
- ▼ види господарської діяльності;
- ▼ дата анулювання реєстрації.

Продаж товарів через Інтернет з відправленням поштою та з післяплатою із використанням послуги «накладений платіж»: що з РРО/ПРРО?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані:

▼ проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) або через зареєстровані фіскальним сервером контролюючого органу програмні РРО (далі – ПРРО) із створенням у паперовій та/або електронній формі відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених Законом № 265, із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку розрахункових книжок;

▼ надавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми та змісту на повну суму проведеної операції, створений в паперовій та/або електронній формі (у тому числі, але не виключно, з відтворенням на дисплеї РРО чи дисплеї пристрою, на якому встановлений ПРРО QR-коду, який дозволяє особі здійснювати його зчитування та ідентифікацію із розрахунковим документом за структурою даних, що в ньому міститься, та/або надсиланням електронного розрахункового документа на наданий такою особою абонентський номер або адресу електронної пошти).

Норми передбачені пунктами 1, 2 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265).

Статтею 2 Закону № 265 визначено, що розрахунковий документ – це документ встановленої форми та змісту (касовий чек, товарний чек, видатковий чек, розрахункова квитанція, проїзний документ тощо), що підтверджує факт продажу (повернення) товарів, надання послуг, операцій з видачі готівкових коштів держателям електронних платіжних засобів, отримання (повернення) коштів, торгівлю валютними цінностями в готівковій формі, створений в паперовій та/або електронній формі (електронний розрахунковий документ) у випадках, передбачених Законом № 265, зареєстрованим у встановленому порядку РРО або ПРРО, чи заповнений вручну.

Водночас, п. 61 підрозділу 10 розділу XX «Інші перехідні положення» Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями передбачено, що з 01 січня 2021 року до 01 січня 2022 року РРО та/або ПРРО не застосовуються платниками єдиного податку другої – четвертої груп (фізичними особами – підприємцями), обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує обсягу доходу, що не перевищує 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, незалежно від обраного виду діяльності, крім тих, які здійснюють:

- ▼ реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;
- ▼ реалізацію лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я;
- ▼ реалізацію ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.

Відповідно до абзацу другого п. 1 ст. 13 Закону України від 03 вересня 2015 року № 675-VIII «Про електронну комерцію» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 675) розрахунки у сфері електронної комерції можуть здійснюватися, зокрема, шляхом переказу коштів або оплати готівкою з дотриманням вимог

законодавства щодо оформлення готівкових та безготівкових розрахунків, а також в інший спосіб, передбачений законодавством України.

Разом з тим, продавець, оператор платіжної системи або інша особа, яка отримала оплату за товар, роботу, послугу відповідно до умов електронного договору, повинні надати покупцеві (замовнику, споживачу) електронний документ, квитанцію, товарний чи касовий чек, квиток, талон або інший документ, що підтверджує факт отримання коштів, із зазначенням дати здійснення розрахунку (п. 3 ст. 13 Закону № 675).

Форму та зміст розрахункового документа визначено Положенням про форму та зміст розрахункових документів/електронних розрахункових документів, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 21.01.2016 № 13 із змінами та доповненнями (далі – Положення № 13).

Пунктом 2 розділу II Положення № 13 визначено, що фіскальний чек має містити такі обов'язкові реквізити як, зокрема, позначення форми оплати (готівкою, електронним платіжним засобом, у кредит, тощо), суму коштів за цією формою оплати та валюту операції (рядок 19 фіскального чека).

Тобто, якщо доставка товару здійснюється поштою за умови післяплати із використанням послуги «накладений платіж» (грошова сума, яку пошта стягує за дорученням відправника з адресата при врученні останньому поштового відправлення), то в момент отримання товару на поштовому відділенні покупець вносить кошти для перерахування на банківський рахунок продавця. Відповідний документ, що підтверджує факт оплати товару, у такому випадку зобов'язане видавати поштове відділення. При цьому, суб'єкт господарювання – продавець повинен укласти в поштове відправлення розрахунковий документ установленої законодавством форми і змісту, що підтверджує факт купівлі-продажу товарів, із зазначенням у ньому форми оплати «кредит/післяплата/відстрочка платежу».

Реєстрація видачі коштів у разі повернення товару (потреби його обміну) або скасування помилково проведеної через РРО суми розрахунку здійснюється шляхом реєстрації від'ємної суми. При цьому забороняється реєструвати через РРО від'ємні суми з використанням операції «сторно».

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку другої – четвертої груп при реалізації товарів через мережу Інтернет у разі відправлення таких товарів поштою за умови післяплати із використанням послуги «накладений платіж» не застосовують РРО та/або ПРРО, якщо обсяг доходу протягом календарного року не перевищує 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, та якщо такі особи не здійснюють реалізацію: технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту; лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я; ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння.

У разі недотримання зазначених умов застосування РРО та/або ПРРО для таких платників єдиного податку є обов'язковим.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Результати опрацювання інформації, отриманої від ДПС України, засобами сервісів "Пульс", "Урядова гаряча лінія 1545" та "Гаряча лінія голови Дніпропетровської ОДА"

Організаційно – розпорядчому управлінню ГУ ДПС, доручено організацію якісного та своєчасного розгляду інформації, яка надходить засобами спеціалізованої автоматизованої системи - сервіс "Пульс" від Контакт - центру ДПС.

Всього за січень – липень 2021 року до сервісу "Пульс" на розгляд надійшло 450 інформаційних карток зі зверненнями від фізичних і юридичних осіб щодо, дій або бездіяльності працівників структурних підрозділів ГУ ДПС (далі - звернення).

У порівнянні з аналогічним періодом 2020 року загальна кількість звернень платників податків на «Пульс» у 2021 році збільшилась на 37 одиниці (січень – липень 2020 року – 413 карток).

Найбільшу питому вагу складають звернення з наступних питань:

- щодо роботи структурних підрозділів ГУ ДПС – 220 звернень (49%);
- щодо реєстрації податкових накладних та звітності в електронному вигляді – 162 (36%);
- щодо якості надання адміністративних послуг – 27 звернень (6%);
- щодо роботи центрів обслуговування платників - 14 звернень (3,11%).

Крім того, 8 заявників висловили занепокоєння діями посадових осіб ГУ ДПС у Дніпропетровській області щодо можливих корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень вимог Закону України «Про запобігання корупції». За результатами перевірки інформація не підтвердилась.

Всі інформаційні картки, які перебували на розгляді в ГУ ДПС, своєчасно опрацьовані та розглянуті відповідно до вимог норм діючого законодавства.

За січень – липень 2021 року ГУ ДПС забезпечено своєчасний розгляд 382 звернень, які надійшли на розгляд від державного спеціалізованого сервісу "Урядова гаряча лінія 1545" і 41 звернення, що надійшли від сервісу "Гаряча лінія голови Дніпропетровської ОДА".

За відповідний період 2020 року на "Урядову гарячу лінію 1545" надійшло 283 звернення, а на сервіс "Гаряча лінія голови Дніпропетровської ОДА" 32 звернення.

Який код КОАТУУ зазначається у 2021 році в рядку 7 податкової декларації з плати за землю?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що плата за землю у складі податку на майно належить до місцевих податків.

Норми встановлені п. п. 10.1.1 п. 10.1 ст. 10 та п. п. 265.1.3 п. 265.1 ст. 265 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України (п. 10.5 ст. 10 ПКУ).

Наказом Міністерства фінансів України від 10.12.2020 № 756 внесені зміни до довідника місцевих бюджетів. Для реалізації механізму нарахування та сплати місцевих податків і зборів у податкових деклараціях з місцевих податків і зборів міститься реквізит «код за КОАТУУ органу місцевого самоврядування» (рядок 7 податкової декларації з плати за землю (далі – Декларація)).

Відповідно до п. 63.3 ст. 63 ПКУ з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах, зокрема, за місцем розташування рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (далі – об'єкт оподаткування) – неосновне місце обліку.

Законом України від 05 лютого 2015 року № 157-VIII «Про добровільне об'єднання територіальних громад» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 157) не обмежено право створення об'єднаної територіальної громади з громад, розташованих у суміжних районах.

Юридична особа – сільська, селищна, міська рада, розміщена в адміністративному центрі об'єднаної територіальної громади, є правонаступником прав та обов'язків всіх юридичних осіб – сільських, селищних, міських рад, обраних територіальними громадами, що об'єдналися (абзац другий частини четвертої ст. 8 Закону № 157).

У разі розташування адміністративного центру територіальної громади на території юрисдикції іншого контролюючого органу, платником податків мають бути дотримані вимоги п. 63.3 ст. 63 ПКУ щодо реєстрації за новим неосновним місцем податкового обліку.

За наведених обставин платники місцевих податків і зборів, які дотримались вимог п. 63.3 ст. 63 ПКУ, у рядку 7 Декларації зазначають код за КОАТУУ об'єднаної територіальної громади (громади, яка розміщена в адміністративному центрі об'єднаної територіальної громади).

У іншому разі у перехідний період у 2021 році у рядку 7 Декларації рекомендується зазначати код органу місцевого самоврядування, на території якого знаходяться об'єкти оподаткування, до створення об'єднаної територіальної громади, тобто код, який платники зазначали при наданні Декларацій у 2020 році.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

[https://dp.tax.gov.ua/;](https://dp.tax.gov.ua/)

[https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;](https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/)

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

В якому випадку зупиняється нарахування пені за порушення строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що Національний банк України (далі – НБУ) має право встановлювати граничні строки розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів.

Норми визначені частиною першою ст. 13 Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції» (далі – Закон № 2473).

У разі встановлення НБУ граничного строку розрахунків за операціями резидентів з експорту товарів грошові кошти підлягають зарахуванню на рахунки резидентів у банках України у строки, зазначені в договорах, але не пізніше строку та в обсязі, встановлених НБУ. Строк виплати заборгованості обчислюється з дня митного оформлення продукції, що експортується, а в разі експорту робіт, послуг, прав інтелектуальної власності та (або) інших немайнових прав – з дня оформлення у письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді) акта, рахунка (інвойсу) або іншого документа, що засвідчує їх надання (частина друга ст. 13 Закону № 2473).

У разі встановлення НБУ граничного строку розрахунків за операціями резидентів з імпорту товарів їх поставка має здійснюватися у строки, зазначені в договорах, але не пізніше встановленого НБУ граничного

строку розрахунків з дня здійснення авансового платежу (попередньої оплати) (частини третя ст. 13 Закону № 2473).

Частиною п'ятою ст. 13 Закону № 2473 визначено, що порушення резидентами строку розрахунків, встановленого згідно із ст. 13 Закону № 2473, тягне за собою нарахування пені за кожний день прострочення в розмірі 0,3 відс. суми неоподаткованих грошових коштів за договором (вартості недопоставленого товару) у національній валюті (у разі здійснення розрахунків за зовнішньоекономічним договором (контрактом) у національній валюті) або в іноземній валюті, перерахованій у національну валюту за курсом НБУ, встановленим на день виникнення заборгованості. Загальний розмір нарахованої пені не може перевищувати суми неоподаткованих грошових коштів за договором (вартості недопоставленого товару).

Згідно з частиною шостою ст. 13 Закону № 2473 у разі якщо виконання договору, передбаченого частинами другою або третьою ст. 13 Закону № 2473, зупиняється у зв'язку з виникненням форс-мажорних обставин, перебіг строку розрахунків, встановленого згідно з частиною першою ст. 13 Закону № 2473, та нарахування пені відповідно до частини п'ятої ст. 13 Закону № 2473 зупиняється на весь період дії форс-мажорних обставин та поновлюється з дня, наступного за днем закінчення дії таких обставин.

Підтвердженням виникнення та закінчення дії форс-мажорних обставин є відповідна довідка уповноваженої організації (органу) країни розташування сторони зовнішньоекономічного договору (контракту) або третьої країни відповідно до умов цього договору (контракту).

Відповідно до частини сьомої ст. 13 Закону № 2473 у разі прийняття до розгляду судом, міжнародним комерційним арбітражем позовної заяви резидента про стягнення з нерезидента заборгованості, що виникла внаслідок недотримання нерезидентом строку, передбаченого зовнішньоекономічним договором (контрактом), або прийняття до провадження уповноваженим органом відповідної країни документа про стягнення такої заборгованості з боржника-нерезидента на користь резидента в позасудовому (досудовому) примусовому порядку строк, встановлений відповідно до ст. 13 Закону № 2473, зупиняється з дня прийняття до розгляду такої заяви (прийняття до провадження відповідного документа) і пеня за порушення строку в цей період не нараховується.

У разі ухвалення судом, міжнародним комерційним арбітражем рішення про відмову в позові повністю чи частково в частині майнових вимог або про відмову у відкритті провадження у справі чи про залишення позову без розгляду, а також у разі визнання документа про стягнення заборгованості з боржника-нерезидента таким, що не підлягає виконанню, недійсним, незаконним тощо та (або) закриття (припинення) провадження без зарахування грошових коштів на рахунки резидентів у банках України за таким документом строк, встановлений відповідно до ст. 13 Закону № 2473, поновлюється і пеня за його порушення нараховується за кожний день прострочення, включаючи період, на який цей строк було зупинено.

У разі ухвалення судом, міжнародним комерційним арбітражем рішення про задоволення позову сплати підлягає лише пеня, нарахована до дня прийняття позовної заяви до розгляду судом, міжнародним комерційним арбітражем.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

[https://dp.tax.gov.ua/;](https://dp.tax.gov.ua/)

[https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;](https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/)

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Які підстави анулювання ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями або тютюновими виробами?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що ліцензія на роздрібну торгівлю алкогольними напоями або тютюновими виробами анулюється шляхом прийняття органом, який видав ліцензію, відповідного письмового розпорядження на підставі:

- заяви суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво);
- рішення про скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво);
- несплати чергового платежу за ліцензію протягом 30 календарних днів від моменту призупинення ліцензії;
- рішення суду про встановлення факту незаконного використання суб'єкта господарювання (у тому числі іноземним суб'єктом господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) марок акцизного податку (стосовно імпортерів);
- рішення суду про встановлення факту торгівлі суб'єктом господарювання (у тому числі іноземним суб'єктом господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) алкогольними напоями або тютюновими виробами без марок акцизного податку;

- рішення суду про встановлення факту переміщення суб'єктом господарювання (у тому числі іноземним суб'єктом господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) алкогольних напоїв або тютюнових виробів поза митним контролем;
- порушення вимог статті 15 прим. 3 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» зі змінами і доповненнями (далі – Закон № 481) щодо продажу алкогольних напоїв, тютюнових виробів особам, які не досягли 18 років або у не визначених для цього місцях;
- отримання від уповноважених органів інформації, що документи, копії яких подані разом із заявою на отримання ліцензії, не видавалися / не погоджувалися такими органами;
- встановлення факту подання заявником недостовірних даних у документах, поданих разом із заявою на отримання ліцензії.

Ліцензія анулюється та вважається недійсною з моменту одержання суб'єктом господарювання письмового розпорядження про її анулювання.

Норми встановлені ст. 15 Закону № 481.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

В Єдиний реєстр товаро-транспортних накладних на переміщення алкогольних напоїв вносяться ТТН, які складені виробниками спирту та/або алкогольних напоїв

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що транспортування горілки та лікєро-горілочаних виробів, відвантажених з акцизного складу підприємства, на якому виробляються горілка та лікєро-горілочані вироби, без товарно-транспортних накладних (ТТН), зареєстрованих в Єдиному реєстрі товарно-транспортних накладних на переміщення алкогольних напоїв (далі – Єдиний реєстр), з відміткою представника контролюючого органу на акцизному складі забороняється.

Норми встановлені п. 230.18 ст. 230 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Порядок ведення Єдиного реєстру затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 09 жовтня 2013 року № 806 (далі – Порядок № 806).

Єдиний реєстр – це спеціалізована електронна база даних, яка містить інформацію товарно-транспортних накладних на переміщення спирту етилового та алкогольних напоїв з їх реєстраційними номерами та використовується з метою здійснення контролю за переміщенням митною територією України спирту етилового та алкогольних напоїв.

Пунктом 5 Порядку № 806 встановлено, що до Єдиного реєстру вноситься ТТН з реєстраційним номером, відмітка представника контролюючого органу на акцизному складі про відправлення з такого складу алкогольних напоїв, доставляння до нього спирту етилового та алкогольних напоїв, а також інформація про осіб, які мають доступ до Єдиного реєстру.

Згідно з п. 10 Порядку № 806 ТТН заповнюються суб'єктами господарювання незалежно від форми власності, що мають ліцензії на виробництво та/або торгівлю спиртом етиловим та алкогольними напоями, під час відвантаження алкогольних напоїв з акцизного складу.

Акцизним складом вважається, зокрема, спеціально обладнані приміщення на обмеженій території, розташовані на митній території України, де під контролем постійних представників контролюючого органу розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, пакування, фасування, зберігання, одержання чи видачі, а також реалізації спирту етилового, горілки та лікєро-горілочаних виробів (п. п. 14.1.6 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Таким чином, акцизні склади утворюються на території суб'єктів господарювання – виробників спирту та/або алкогольних напоїв.

Отже, до Єдиного реєстру підлягають внесенню ТТН, які складені суб'єктами господарювання – виробниками спирту та/або алкогольних напоїв, що здійснили відвантаження спирту етилового та/або алкогольних напоїв безпосередньо з акцизного складу.

Для формування та подання ТТН до Єдиного реєстру адміністратор Єдиного реєстру (ДПС) безоплатно надає суб'єктам господарювання спеціалізоване програмне забезпечення, яке розміщено на офіційному вебпорталі ДПС (www.tax.gov.ua) за посиланням Головна/Електронна звітність/«Спеціалізоване клієнтське програмне забезпечення для формування та подання звітності до «Єдиного вікна подання електронної звітності»).

Згідно з п. 12 Порядку № 806 суб'єкт господарювання формує ТТН у форматі (відповідно до стандарту), затверджені у встановлені законодавством порядку.

Підтвердженням факту реєстрації ТТН у Єдиному реєстрі є наявність квитанції в електронній формі. Внесена суб'єктом господарювання до Єдиного реєстру ТТН не підлягає коригуванню суб'єктом господарювання після її подання представникові контролюючого органу на акцизному складі (п. 13 Порядку № 806).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Поділ власного приміщення на декілька об'єктів різного призначення: чи подається повідомлення за ф. № 20-ОПП?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що платник податків зобов'язаний повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючий орган за основним місцем обліку шляхом подання повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (далі – повідомлення за ф. № 20-ОПП) (додаток 10 до Порядку № 1588) у порядку, встановленому розділу VIII Порядку № 1588.

Норми передбачені п. 8.1 розділу VIII Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 із змінами і доповненнями (далі – Порядок № 1588).

Пунктом 8.4 розділу VIII Порядку № 1588 визначено, що повідомлення за ф. № 20-ОПП подається протягом 10 робочих днів після їх реєстрації, створення чи відкриття до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків.

Згідно з п. 8.5 розділу VIII Порядку № 1588 у разі зміни відомостей про об'єкт оподаткування, а саме: зміна типу, найменування, місцезнаходження, виду права або стану об'єкта оподаткування, платник надає до контролюючого органу за основним місцем обліку повідомлення за ф. № 20-ОПП з оновленою інформацією про об'єкт оподаткування щодо якого відбулися зміни, в такому самому порядку та строки, як і при реєстрації, створенні чи відкритті об'єкта оподаткування.

При цьому в разі зміни призначення об'єкта оподаткування або його перепрофілювання інформація щодо такого об'єкта оподаткування надається в повідомленні за ф. № 20-ОПП двома рядками, а саме: в одному рядку зазначається інформація про закриття об'єкта оподаткування, призначення якого змінюється, у другому – оновлена інформація про об'єкт оподаткування, який створено чи відкрито на основі закритого, при цьому ідентифікатор об'єкта оподаткування змінюється.

Таким чином, якщо платник податків здійснив поділ власного приміщення на два і більше об'єктів різного призначення (магазин, перукарня тощо), то подається повідомлення за ф. № 20-ОПП, в якому інформація щодо такого об'єкта оподаткування зазначається декількома рядками, а саме: у першому рядку зазначається інформація про закриття об'єкта оподаткування, призначення якого змінюється (у графу 2 вноситься значення «6 – закриття об'єкта оподаткування»), у наступних – оновлена інформація про об'єкти оподаткування, які створено чи відкрито на основі закритого (у графу 2 вноситься значення «1 – первинне надання інформації про об'єкти оподаткування»).

При цьому кожному новоствореному об'єкту оподаткування присвоюється відповідний ідентифікатор об'єкта оподаткування за правилами, визначеними п. 4 Пам'ятки для заповнення розділу 3 Повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (додаток до повідомлення за ф. № 20-ОПП).

Повідомлення за ф. № 20-ОПП з інформацією про об'єкти оподаткування, які зареєстровані у відповідному державному органі без присвоєння реєстраційного номера (кадастрового номера, реєстраційного номера об'єкта нерухомого майна), подаються до контролюючого органу за основним місцем обліку в паперовому вигляді із доданням копії документа, що підтверджує реєстрацію об'єкта оподаткування у відповідному державному органі. У такому разі графа 12 «Реєстраційний номер об'єкта оподаткування» повідомлення за ф. № 20-ОПП не заповнюється (п. 8.4 розділу VIII Порядку № 1588).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Змінено річний ліміт використання води: що у Додатку 5 до декларації з рентної плати за спецводокористування?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що у разі перевищення водокористувачами встановленого річного ліміту використання води рентна плата за спеціальне використання води (далі – рентна плата) обчислюється і сплачується у п'ятикратному розмірі виходячи з фактичних обсягів

використаної води понад встановлений ліміт використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів та обчислюється за кожним джерелом водопостачання окремо.

Норми встановлені підпунктами 255.11.13, 255.11.14 п. 255.11 ст. 255 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

За понадлімітне використання води рентна плата обчислюється за кожним джерелом водопостачання окремо згідно з установленими ставками рентної плати та коефіцієнтами (п. п. 255.11.14 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

За відсутності у водокористувача дозволу на спеціальне водокористування із встановленими у ньому лімітами використання води рентна плата справляється за весь обсяг використаної води, що підлягає оплаті як за понадлімітне використання (п. п. 255.11.15 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Згідно зі ст. 4 Закону України від 06 вересня 2005 року № 2806-IV «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» із змінами та доповненнями однією з основних вимог до дозвільної системи у сфері господарської діяльності є, зокрема, строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа.

Форма Податкової декларації з рентної плати (далі – декларація) затверджена наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 719 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 07.11.2016 № 927).

Невід’ємною частиною декларації є додатки. Відповідний тип додатка забезпечує обчислення податкового зобов’язання за відповідним видом об’єкта оподаткування. Зокрема, розрахунок з рентної плати за спеціальне використання води здійснюється у Додатку 5 до декларації (далі – Додаток 5).

У декларації та Додатках 5 до неї заповнюються усі рядки усіх розділів з урахуванням приміток. При цьому у разі подання декларації та додатків до неї на паперових носіях за відсутності значення рядок прокреслюється, а у разі подання засобами електронного зв’язку – не заповнюється. Вартісні показники розрахунку зазначаються у гривнях з копійками.

У разі отримання або зміни протягом кварталу (року) річного ліміту використання води у Додатку 5 до декларації, зокрема, зазначається:

- у рядку 7 – встановлений річний ліміт використання води відповідно до нового (діючого) дозволу у метрах кубічних;

- у рядку 8.1 – об’єкт оподаткування з початку року:

- * первинними водокористувачами зазначається обсяг використаної води в межах встановленого річного ліміту згідно з отриманим дозвільним документом, який враховується при визначенні податкового зобов’язання з початку року, у метрах кубічних;

- у рядку 8.2 – об’єкт оподаткування з початку року:

- * первинними водокористувачами зазначається обсяг використаної понад встановлений річний ліміт води згідно з отриманим дозвільним документом, який враховується при визначенні податкового зобов’язання з початку року, у метрах кубічних.

Слід зазначити, що у разі отримання дозволу водокористувачем, який у минулих податкових періодах поточного року здійснював використання води без дозволу, податкові зобов’язання, обчислені як за понадлімітне використання води, не переглядаються.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Коли закінчується процедура адміністративного оскарження?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома процедуру адміністративного оскарження закінчується:

- днем, наступним за останнім днем строку, передбаченого для подання скарги на податкове повідомлення-рішення або будь-яке інше рішення відповідного контролюючого органу у разі, коли така скарга не була подана у зазначений строк;

- днем отримання платником податків рішення відповідного контролюючого органу про повне задоволення скарги;

- днем отримання платником податків рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику;

- днем звернення платника податків до контролюючого органу із заявою про розстрочення, відстрочення грошових зобов’язань що оскаржувались.

День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов’язання платника податків.

Норми встановлені п. 56.17 ст. 56 Податкового Кодексу України.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

До уваги платників податків!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Норми встановлені п. 44.1 ст. 44 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених п. 44.1 ст. 44 ПКУ, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом визначених законодавством термінів, але не менш як 1095 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідної для здійснення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до ст.ст. 39 та 39 прим. 2 ПКУ) з дня подання податкової звітності, для складення якої використовуються зазначені документи, а в разі її неподання – з передбаченого ПКУ граничного терміну подання такої звітності та документів, пов'язаних з виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, – не менш як 1095 днів з дня здійснення відповідної господарської операції (для відповідних дозвільних документів – не менш як 1095 днів з дня завершення терміну їх дії) (п. 44.3 ст. 44 ПКУ).

У разі ліквідації платника податків документи, визначені п. 44.1 ст. 44 ПКУ, за період діяльності платника податків не менш як 1095 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідної для здійснення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до ст.ст. 39 та 39 прим. 2 ПКУ), що передували даті ліквідації платника податків, в установленому законодавством порядку передаються до архіву.

Передбачені п. 44.3 ст. 44 ПКУ терміни зберігання документів продовжуються на період зупинення відліку строку давності у випадках, передбачених п. 102.3 ст. 102 ПКУ.

Якщо документи, визначені у п. 44.1 ст. 44 ПКУ, пов'язані з предметом перевірки, проведенням процедури адміністративного оскарження прийнятого за її результатами податкового повідомлення-рішення або судового розгляду, такі документи повинні зберігатися до закінчення перевірки та передбаченого законом строку оскарження прийнятих за її результатами рішень та/або вирішення справи судом, але не менше строків, передбачених п. 44.3 ст. 44 ПКУ (п. 44.4 ст. 44 ПКУ).

Поряд з цим, строки зберігання типових документів, що створюються під час діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, інших установ, підприємств та організацій, визначені наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2012 № 578/5 зі змінами та доповненнями.

Отже, платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених п. 44.1 ст. 44 ПКУ, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом визначених законодавством термінів, але не менш як визначено ст. 44 ПКУ. Згідно зі ст. 13 Закону України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» (далі – Закон № 851) зі змінами та доповненнями суб'єкти електронного документообігу повинні зберігати електронні документи на електронних носіях інформації у формі, що дає змогу перевірити їх цілісність на цих носіях.

Строк зберігання електронних документів на електронних носіях інформації повинен бути не меншим від строку, встановленого законодавством для відповідних документів на папері.

У разі неможливості зберігання електронних документів на електронних носіях інформації протягом строку, встановленого законодавством для відповідних документів на папері, суб'єкти електронного документообігу повинні вживати заходів щодо дублювання документів на кількох електронних носіях інформації та здійснювати їх періодичне копіювання відповідно до порядку обліку та копіювання документів, встановленого законодавством. Якщо неможливо виконати зазначені вимоги, електронні документи повинні зберігатися у вигляді копії документа на папері (у разі відсутності оригіналу цього документа на папері). При копіюванні електронного документа з електронного носія інформації обов'язково здійснюється перевірка цілісності даних на цьому носії.

При зберіганні електронних документів обов'язкове додержання таких вимог:

- 1) інформація, що міститься в електронних документах, повинна бути доступною для її подальшого використання;
- 2) має бути забезпечена можливість відновлення електронного документа у тому форматі, в якому він був створений, відправлений або одержаний;
- 3) у разі наявності повинна зберігатися інформація, яка дає змогу встановити походження та призначення електронного документа, а також дату і час його відправлення чи одержання.

Суб'єкти електронного документообігу можуть забезпечувати додержання вимог щодо збереження електронних документів шляхом використання послуг посередника, у тому числі архівної установи, якщо така установа додержується вимог цієї статті. Створення архівів електронних документів, подання електронних документів до архівних установ України та їх зберігання в цих установах здійснюється у порядку, визначеному законодавством.

Частиною третьою ст. 8 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та доповненнями встановлено, що відповідальність, зокрема, за збереження оброблених документів, реєстрів і звітності протягом встановленого терміну, але не менше трьох років, несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.

Отже, електронні форми первинних документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків та зборів (крім єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування), а також архів файлів звітності, поданої контролюючим органам в електронному вигляді, повинні зберігатися платниками податку на електронних носіях інформації у формі, що дає змогу здійснити перевірку їх цілісності на цих носіях, протягом строку, встановленого законодавством для зберігання відповідних документів на папері.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

[https://dp.tax.gov.ua/;](https://dp.tax.gov.ua/)

[https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;](https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/)

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADr1NbFo5dhZ3mOwVA>

За який період контролюючі органи можуть проводити документальні перевірки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що контролюючі органи, визначені п. п. 41.1.1 п. 41.1 ст. 41 ПКУ, мають право проводити відповідно до законодавства перевірки і звірки платників податків (крім Національного банку України), у тому числі після проведення процедур митного контролю та/або митного оформлення.

Норми встановлені п. п. 20.1.4 п. 20.1 ст. 20 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Контролюючими органами є – податкові органи (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) – щодо дотримання законодавства з питань оподаткування (крім випадків, визначених п. п. 41.1.2 п. 41.1 ст. 41 ПКУ), законодавства з питань сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), а також щодо дотримання іншого законодавства, контроль за виконанням якого покладено на центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, чи його територіальні органи (п. п. 41.1.1 п. 41.1 ст. 41 ПКУ).

Пунктом 44.3 ст. 44 ПКУ визначено, що платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених п. 44.1 ст. 44 ПКУ, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом визначених законодавством термінів, але не менш як 1095 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідної для здійснення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до ст.ст. 39 та 39 прим. 2 ПКУ) з дня подання податкової звітності, для складення якої використовуються зазначені документи, а в разі її неподання – з передбаченого ПКУ граничного терміну подання такої звітності та документів, пов'язаних з виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, – не менш як 1095 днів з дня здійснення відповідної господарської операції (для відповідних дозвільних документів – не менш як 1095 днів з дня завершення терміну їх дії).

У разі ліквідації платника податків документи, визначені п. 44.1 ст. 44 ПКУ, за період діяльності платника податків не менш як 1095 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідної для здійснення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до ст.ст. 39 та 39 прим. 2 ПКУ), що передували даті ліквідації платника податків, в установленому законодавством порядку передаються до архіву.

Передбачені п. 44.3 ст. 44 ПКУ терміни зберігання документів продовжуються на період зупинення відліку строку давності у випадках, передбачених п. 102.3 ст. 102 ПКУ.

Згідно з п. 102.1 ст. 102 ПКУ контролюючий орган, крім випадків, визначених п. 102.2 ст. 102 ПКУ, має право провести перевірку та самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у випадках, визначених ПКУ, не пізніше закінчення 1095 дня (2555 дня – у разі проведення перевірки операції відповідно до ст.ст. 39 і 39 прим. 2 ПКУ), що настає за останнім днем граничного строку подання податкової декларації, звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації, визначеної п. 133.4 ст. 133 ПКУ, та/або граничного строку сплати грошових зобов'язань, нарахованих контролюючим органом, а якщо така податкова декларація була надана пізніше, – за днем її фактичного подання. Якщо протягом зазначеного строку контролюючий орган не визначає суму грошових зобов'язань, платник податків вважається вільним від такого грошового зобов'язання (в тому числі від нарахованої пені), а спір стосовно такої декларації та/або податкового повідомлення не підлягає розгляду в адміністративному або судовому порядку.

У разі подання платником податку уточнюючого розрахунку до податкової декларації або уточнюючої декларації контролюючий орган має право визначити суму податкових зобов'язань в межах поданих уточнень, за такою податковою декларацією протягом 1095 днів (2555 днів – у разі проведення перевірки відповідно до ст.ст. 39 і 39 прим. 2 ПКУ) з дня подання уточнюючого розрахунку (декларації).

У разі виявлення за результатами перевірки порушень інших вимог податкового законодавства, безпосередньо не пов'язаних з декларуванням податкових зобов'язань платником податків, а також порушень вимог іншого, крім податкового, законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, контролюючий орган, крім випадків, визначених п. 102.2 ст. 102 ПКУ, має право самостійно визначити суму штрафних санкцій (фінансових санкцій, штрафів) платника податків не пізніше 1095 днів з дня вчинення відповідного правопорушення.

З місцевих податків та/або зборів, за якими передбачено подання річної податкової декларації, контролюючий орган, крім випадків, визначених п. 102.2 ст. 102 ПКУ, має право за результатами перевірки самостійно визначити суму грошових зобов'язань, у разі виявлення ним за результатами перевірки заниження суми визначеного платником податків податкового зобов'язання з цих податків, не пізніше закінчення 1095 днів, що настає за останнім днем граничного строку сплати цих податків, визначених відповідними розділами ПКУ.

Водночас п. 102.2 ст. 102 ПКУ визначено, що грошове зобов'язання може бути нараховане або провадження у справі про стягнення такого податку може бути розпочате без дотримання строку давності, визначеного в абзаці першому п. 102.1 ст. 102 ПКУ, якщо:

- ▶ податкову декларацію за період, протягом якого виникло податкове зобов'язання, не було подано;
- ▶ посадову особу платника податків (фізичну особу – платника податків) засуджено за ухилення від сплати зазначеного грошового зобов'язання або у кримінальному провадженні винесено рішення про його закриття з нереабілітуючих підстав, яке набрало законної сили.

Крім того, відповідно до п. 102.3 ст. 102 ПКУ відлік строку давності зупиняється на будь-який період, протягом якого:

- ▶ платник податків перебуває поза межами України, якщо таке перебування є безперервним та дорівнює чи є більшим за 183 дні (п. п. 102.3.1 п. 102.3 ст. 102 ПКУ);
- ▶ контролюючому органу згідно із законом та/або рішенням суду заборонено проводити перевірку (перевірки) платника податків (п. п. 102.3.2 п. 102.3 ст. 102 ПКУ);
- ▶ контролюючим органом зупинено продовжено, перенесено строки проведення перевірки у порядку, передбаченому ст.ст. 44, 82 та 85 ПКУ або Митним кодексом України (п. п. 102.3.3 п. 102.3 ст. 102 ПКУ);
- ▶ контролюючий орган не може провести перевірку та самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у зв'язку із:

- ▶ складанням акта про неможливість проведення перевірки (крім випадку визнання незаконними дій із складання такого акта);

- ▶ недопущенням платником податків посадових осіб контролюючого органу до перевірки при дотриманні умов контролюючим органом:

- а) визначеним п. п. 41.1.1 п. 41.1 ст. 41 ПКУ, передбачених ст. 81 ПКУ;

- б) визначеним п. п. 41.1.2 п. 41.1 ст. 41 ПКУ, передбачених ст. 349 Митного кодексу України;

- ▶ оскарженням платником податків у судовому порядку рішення контролюючого органу про проведення перевірки (крім випадків визнання протиправним та/або скасування такого рішення) (п. п. 102.3.4 п. 102.3 ст. 102 ПКУ);

- ▶ здійснюється адміністративне або судове оскарження платником податків рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання (п. п. 102.3.5 п. 102.3 ст. 102 ПКУ).

Пунктом 4 розділу I Порядку формування плану-графіка проведення документальних планових перевірок платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 02.06.2015 № 524 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 07.09.2020 № 548) зі змінами та доповненнями, передбачено, що при відборі платника податків до плану-графіка відповідно до вимог ст. 77 розділу II ПКУ необхідним є врахування також вимог п. 102.1 ст. 102 розділу II ПКУ в частині граничних термінів проведення перевірки та визначення податкового зобов'язання платника податків, вимог п. 77.3 ст. 77 розділу II ПКУ в частині заборони проведення документальної планової перевірки за окремими видами зобов'язань перед бюджетами, крім правильності обчислення, повноти і своєчасності сплати податків, зборів та єдиного внеску при виплаті (нарахуванні) доходів фізичним особам, податку на доходи фізичних осіб та зобов'язань за бюджетними позиками і кредитами, що гарантовані бюджетними коштами.

Відповідно до частини шістнадцятої ст. 25 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями строк давності щодо нарахування, застосування та стягнення сум недоїмки, штрафів та нарахованої пені не застосовується.

Документальною перевіркою в частині правильності обчислення, повноти і своєчасності сплати єдиного внеску охоплюється період з 01 січня 2011 року або період, що настає за періодом, який перевірено попередньою перевіркою із зазначеного питання.

Отже, при плануванні, організації та проведенні документальних перевірок контролюючі органи враховують строки давності, визначені п. 102.1 ст. 102 ПКУ, які поширюються також на період, який може бути охоплений перевіркою, крім перевірок в частині правильності обчислення, повноти та своєчасності сплати єдиного внеску.

При цьому при плануванні, організації, проведенні перевірок, нарахуванні за їх результатами грошових зобов'язань передбачено виключення щодо дотримання строків давності, визначених п. 102.1 ст. 102 ПКУ, наявні обставини, передбачені п. 102.2 ст. 102 ПКУ, у т. ч. якщо платником не подано податкову декларацію за період, протягом якого виникло податкове зобов'язання.

При плануванні, організації та проведенні перевірок з питань або в частині правильності обчислення, повноти та своєчасності сплати єдиного внеску перевіркою охоплюється період з 01 січня 2011 року або період, що настає за періодом, охопленим попередньою перевіркою із зазначеного питання.

У разі проведення перевірок з питань дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи ДПС, а також визначення за їх результатами суми грошових зобов'язань платника податків у випадках, коли ПКУ не передбачено подання декларації, застосування строків давності повинно здійснюватись з урахуванням терміну позовної давності – 1095 днів (2555 днів – у разі проведення перевірки операції відповідно до ст.ст. 39 і 39 прим. 2 ПКУ).

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Формування платниками податків в Електронному кабінеті «Витягу щодо стану розрахунків платника з бюджетом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування»

Формування платниками податків в Електронному кабінеті «Витягу щодо стану розрахунків платника з бюджетом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування»

Додаткові матеріали

- [Vityag.doc \(Завантажити\)](#)

Щодо проведення розрахункових операцій через РРО/ПРРО для підакцизних товарів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

У січні – липні 2021 року при проведенні фактичних перевірок почастишали випадки встановлення фактів використання суб'єктами господарювання реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та/або програмних реєстраторів розрахункових операцій (далі – ПРРО) без використання режиму програмування найменування кожного підакцизного товару із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД.

Нагадуємо, що пунктом 11 статті 3 Закону України від 06 липня 1996 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265) встановлено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу, зобов'язані проводити розрахункові операції через реєстратори розрахункових операцій та/або через програмні реєстратори розрахункових операцій для підакцизних товарів із використанням режиму програмування із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД, найменування товарів, цін товарів та обліку їх кількості.

Реквізити фіскального касового чека на товари (послуги) визначено п. 2 розділу 2 Положення про форму і зміст розрахункових документів/електронних розрахункових документів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 21.01.2016 № 13, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 11.02.2016 за № 220/28350 (далі – Положення № 13).

Згідно з абзацом восьмим п. 2 розділу 3 Положення № 13 фіскальний касовий чек на товари (послуги) має містити, зокрема, код товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД (зазначається у випадках, передбачених чинним законодавством).

Тобто у розрахунковому документі, який створюється РРО при проведенні розрахункових операцій з продажу підакцизних товарів, має відображатися такий обов'язковий реквізит як «код УКТ ЗЕД».

Вимоги щодо створення контрольної стрічки в електронній формі у реєстраторах розрахункових операцій, програмних реєстраторах розрахункових операцій та модемів для передачі даних та Порядок передачі електронних копій розрахункових документів і фіскальних звітних чеків реєстраторів розрахункових операцій, програмних реєстраторів розрахункових операцій датованими або бездротовими каналами зв'язку до органів Державної податкової служби України затверджено наказом Міністерства фінансів України від 17.10.2020 за № 1744/22056 (далі – Вимоги № 1057 та Порядок № 1057 відповідно).

Згідно з п. п. 1.2. п. 1 Порядку № 1057 система зберігання і збору даних РРО (далі – СЗЗД РРО) – загальнодержавна система, призначена для збору даних РРО та передачі цих даних до системи обліку даних РРО в ДПС за технологією зберігання і збору даних РРО для Державної податкової служби України.

Відповідно до п. п. 1.2. п. 1 Вимог № 1057 технологія зберігання і збору даних РРО для ДПС – розроблена Національним банком технологія, погоджена ДПС. Технологія призначена для використання у СЗЗД РРО для ДПС.

У свою чергу, відповідно до п. 9.1. Порядку № 1057 передача даних РРО до серверу обробки інформації виконується згідно з регламентом, заданим у конфігурації РРО у форматі XML-документів, визначеному у протоколі передачі інформації.

З урахуванням зазначеного та те, що код УКТ ЗЕД є обов'язковим реквізитом для підакцизних товарів, та, відповідно до Положення № 13, фактично є частиною назви товару, ДПС повідомляє, що відповідно до технології зберігання та збору даних РРО код УКТ ЗЕД передбачено розміщувати в структурі тегів <PP> з атрибутом для обов'язкових реквізитів.

Відповідно до пункту 7 статті 17 Закону № 265 до суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції за товари (послуги), через реєстратори розрахункових операцій та/або програмних реєстраторів розрахункових операцій без використання режиму програмування найменування кожного підакцизного товару із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД, ціни товару та обліку його кількості, застосовується фінансова санкція у розмірі триста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (300 x 17= 5100,0 грн).

Додатково повідомляємо, що зазначення обов'язкових реквізитів розрахункових документів у структурі тегів необов'язкових реквізитів є порушенням вимог нормативних документів та може призвести до втрати інформації, що передається суб'єктом господарювання до серверу контролюючого органу, та стати причиною проведення контрольно-перевірочних заходів.

Враховуючи викладене, Державна податкова служба України вкотре наголошує на необхідності дотримання суб'єктами господарювання вимог Закону № 265, зокрема в частині проведення розрахункових операцій через реєстратори розрахункових операцій та/або через програмні реєстратори розрахункових операцій для підакцизних товарів із використанням режиму програмування із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД, найменування товарів, цін товарів та обліку їх кількості.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini/492058.html>

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

ДПС фіксує непоодинокі випадки перевищення обсягів доходів платниками єдиного податку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/492062.html> повідомила наступне.

Звертаємо увагу фізичних осіб – підприємців платників єдиного податку, що з 06 серпня 2020 року знято мораторій на проведення перевірок відповідно до п. п. 78.1.7 п. 78.1 ст. 78 ПКУ з питань припинення підприємницької діяльності.

Під час перевірок встановлюються непоодинокі випадки, коли платники податків перевищують обсяги доходів, які дозволяють перебувати на спрощеній системі оподаткування обліку та звітності. Як наслідок, за результатами документальних перевірок платників переводять на загальну систему оподаткування та виключають з реєстру платників єдиного податку.

За I півріччя 2021 року виявлено 28 таких випадків. Загалом за результатами зазначених перевірок донараховано понад 80 млн гривень.

Нагадуємо, що відповідно до ст. 292 ПКУ доходом платника єдиного податку фізичної особи – підприємця є дохід, отриманий протягом (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій), матеріальній або нематеріальній формі.

Проте, оскільки більшість платників податків (спрощенців) не ведуть податковий облік, не зберігають первинні документи, тому у разі переведення платника єдиного податку на загальну систему оподаткування відсутня можливість зменшення оподаткованого доходу на суму документально підтверджених витрат, які пов'язані з отриманням доходу. Внаслідок цього за результатами перевірок донараховуються значні суми по податках та зборах.

Разом з тим звертаємо увагу, що відповідно до п. 1 ст. 44 ПКУ – для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Зважаючи на зазначене, Державна податкова служба України рекомендує фізичним особам – підприємцям, які застосовують спрощену систему оподаткування, забезпечувати зберігання первинних документів та вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Набрав чинності Закон України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні»

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що 14 серпня 2021 року набрав чинності Закон України від 15 липня 2021 року № 1667-IX «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» (далі – Закон № 1667).

Закон № 1667 покликаний створити сприятливі умови для ведення інноваційного бізнесу в Україні. Він визначає організаційні, правові та фінансові засади функціонування правового режиму «Дія Сіті», що запроваджується з метою стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні шляхом створення сприятливих умов для ведення інноваційного бізнесу, розбудови цифрової інфраструктури, залучення інвестицій, а також талановитих спеціалістів.

Цей правовий режим передбачає спеціальні умови оподаткування, які будуть визначені Податковим кодексом України.

Закон № 1167 опубліковано в офіційному виданні «Голос України» від 13.08.2021 № 153.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Оновлено порядок накладання штрафів за трудові порушення

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що Кабінет Міністрів України постановою від 28 липня 2021 року № 780 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» оновив порядок накладання штрафів за трудові порушення.

Постановою [№780](#) внесено зміни до:

- Порядку накладання штрафів за порушення законодавства про працю та зайнятість населення;
- Положення про Державну службу України з питань праці;
- Порядку здійснення державного контролю за додержанням законодавства про працю;
- Порядку здійснення державного нагляду за додержанням законодавства про працю.

Постанову № 780 опубліковано в офіційному виданні «[Урядовий кур'єр](#)» від 03.08.2021 № 148

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Для формування податкового кредиту при ввезенні товарів на митну територію України необхідно надати митну декларацію

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.

Норми визначені п. 187.8 ст. 187 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

При цьому для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з п. 187.8 ст. 187 ПКУ (п. 198.2 ст. 198 ПКУ).

В свою чергу у разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку (п. 201.12 ст. 201 ПКУ).

При цьому ч. 3 ст. 257 Митного кодексу України (далі – МКУ) встановлено, що митна декларація та інші документи, подання яких митним органам передбачено МКУ, оформлені на паперовому носії та у вигляді електронних документів, мають однакову юридичну силу.

Тобто документом, що посвідчує право на віднесення сум ПДВ до податкового кредиту у разі ввезення товарів на митну територію України, є митна декларація, оформлена на паперовому носії або у вигляді електронного документа, що підтверджує сплату цього податку.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADr1NbFo5dhZ3mQwVA>

Відображення у податковому обліку операції з внесення до статутного фонду іншої юрособи основних засобів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми передбачені абзацом першим п. п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ.

Абзацом першим п. п. 138.3.1 п. 138.3 ст. 138 ПКУ визначено, що розрахунок амортизації основних засобів та нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених п. п. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, підпунктами 138.3.2 – 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 ПКУ.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби, а також розкриття інформації про них у фінансовій звітності викладені у Національному положенні (стандарті) бухгалтерського обліку № 7 «Основні засоби», затвердженому наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 зі змінами та доповненнями (далі – НП(С)БО 7).

Зокрема, п. 29 НП(С)БО 7 встановлено, що нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця наступного за місяцем вибуття об'єкта основних засобів.

Пунктом 40 Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 № 561, визначено, що об'єкт основних засобів перестає визнаватися активом (списується з балансу) у разі його вибуття внаслідок продажу, ліквідації, безоплатної передачі, нестачі, остаточного псування або інших причин невідповідності критеріям визнання активом.

Згідно з ст. 138 ПКУ при обчисленні об'єкта оподаткування податком на прибуток фінансовий результат до оподаткування коригується на різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів.

Так, фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта (абзац четвертий п. 138.1 ст. 138 ПКУ).

При цьому, фінансовий результат до оподаткування зменшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної з урахуванням положень ст. 138 ПКУ, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта (абзац третій п. 138.2 ст. 138 ПКУ).

Таким чином, операція з внесення до статутного фонду іншої юридичної особи основних засобів та нематеріальних активів або повернення внеску засновнику у вигляді основних засобів розглядається як вибуття основного засобу і нематеріального активу, тому у податковому обліку проводяться коригування

фінансового результату до оподаткування передбачені пп. 138.1, 138.2 ст. 138 ПКУ для ліквідації або продажу основних засобів або нематеріальних активів.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Податкова знижка: термін повернення ПДФО

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що сума, яка має бути повернена платнику податку на доходи фізичних осіб, зараховується на його банківський рахунок, відкритий у будь-якому комерційному банку, або надсилається поштовим переказом на адресу, зазначену в декларації, протягом 60 календарних днів після надходження такої податкової декларації.

Норми встановлені п. 179.8 ст.179 Податкового кодексу України.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADrINbFo5dhZ3mQwVA>

До уваги ФОП!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що підприємництво – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Норми встановлені ст. 42 Господарського кодексу України (далі – ГКУ).

Відповідно до ст. 44 ГКУ підприємництво здійснюється на основі вільного розпорядження прибутком, що залишається у підприємця після сплати податків, зборів та інших платежів, передбачених законом.

Враховуючи вищевикладене, фізична особа – підприємець має право вільно користуватися коштами з розрахункового рахунку, який відкрито для здійснення підприємницької діяльності, за умови сплати всіх податків, зборів та інших платежів, передбачених чинним законодавством.

Ми в інтернет-просторі, приєднуйтесь!

<https://dp.tax.gov.ua/>;

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>;

<https://www.youtube.com/channel/UCIxijADrINbFo5dhZ3mQwVA>